

พัฒนาระบบเรียนรู้

พูนสุข อุดม*

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวทางการปฏิรูปการศึกษา พ.ศ. 2539 – 2550 ขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายสูงสุด คือ เพื่อให้ประชาชนไทยมีศักยภาพในการพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพัฒนาประเทศชาติให้สามารถอยู่ในสังคมโลกอย่างเป็นสุข และมีจุดมุ่งหมายของการปฏิรูปการศึกษาเพื่อสร้างบุคคลแห่งการเรียนรู้ องค์กรแห่งการเรียนรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ โดยมีแนวการดำเนินงาน 4 ด้านคือ 1) การปฏิรูปโรงเรียนและสถานศึกษา 2) การปฏิรูปครุและบุคคลากรทางการศึกษา 3) การปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน และ 4) การปฏิรูประบบบริหารการศึกษา (สำนักงานปลัดกระทรวงฯ 2538 : 1-2) รวมทั้งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 6, 7, 8 และ มาตรา 24 – 30 ต่างก็เน้นการพัฒนาคน (Human Development) ที่มุ่งพัฒนา คนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ นอกจากนี้ธนาคารกสิกรไทยได้จัดประชุมสมัชชาการศึกษาเรื่อง “การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : สู่ความก้าวหน้าและความมั่นคงของชาติในศตวรรษหน้า” โดยมี ศาสตราจารย์ ดร.สิปปันธ์ เกตุหุต เป็นประธาน ได้มีการนำเสนออยุทธศาสตร์การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์โดยมีการวางแผนแบ่งปัชญาวิสัยทัศน์ของการศึกษาไทยในอนาคตไว้ว่า “ชีวิตที่มีความสุขคือชีวิตที่มีการเรียนรู้” (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2539 : 48) สอดคล้องกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ซึ่งทรงเลิศเห็นความสำคัญของการพัฒนาบุคคลภายในประเทศในยุคโลกาภิวัตน์ ดังพระบรมราโชวาทที่สำคัญ (วิชัย วงศ์ใหญ่. 2543 : ไบรอัปก) ความว่า

“ การพัฒนาบ้านเมืองให้เจริญยิ่งขึ้นไปนั้น ย่อมต้องพัฒนาบุคคลก่อน เพราะถ้าบุคคลอันเป็นองค์ประกอบของส่วนรวมไม่ได้รับการพัฒนาแล้ว ส่วนรวมจะเจริญมั่นคงได้ยาก การที่บุคคลจะพัฒนาได้ก็ต้องปัจจัย ประการเดียวก็คือ การศึกษา การศึกษานั้นแบ่งออกเป็นสองส่วน คือ การศึกษาด้านวิชาการส่วนหนึ่ง กับการอบรมบ่มนิสัยให้เป็นผู้มีจิตใจ ไฟแรงเจริญ ละอายความชั่ว กล่าวมาปอกส่วนหนึ่ง การพัฒนาบุคคล จะต้องพัฒนาให้ครบถ้วนทั้งสองส่วน เพื่อให้บุคคลได้มีความรู้ไว้ใช้ ประกอบการ และมีความตื่นตัวที่อ่อนนุนการประพฤติปฏิบัติทุกอย่าง ให้เป็นไปในทางที่ถูกที่ควร และอำนวยประโยชน์ที่พึงประสงค์ ”

การเรียนรู้ คือ การกระทำของคนที่มีภาระงานจะทำความเข้าใจกับประสบการณ์ที่ได้พบ ซึ่งอาจจะเกี่ยวโยงกับการเพิ่มพูนทักษะ ความรู้ ความเข้าใจ ค่านิยม รวมทั้งศักยภาพในการคร่ำครวญ การเรียนรู้ที่มีประสิทธิผลย่อมจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง การพัฒนา และความปรารถนาที่จะเรียนรู้ให้มากยิ่งขึ้น ไปอีกสังคมโลกยุคโลกาภิวัตน์มีการตื่นตัวด้านข่าวสารข้อมูล การเปลี่ยนแปลงด้านสังคม การเมือง และเศรษฐกิจทุกภูมิภาคของโลก ส่งผลต่อความอยู่รอดและวิถีชีวิตของประชาชน ประเทศชาติจะอยู่รอดปลอดภัยได้จำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพและคุณภาพของประชาชน ปัจจัยที่เสริมสร้างคุณภาพ คือ การฝึกอบรมบ่มนิสัย การเลี้ยงดู ให้ความรักความอบอุ่นในระดับครอบครัว นั่นคือควรเริ่มตั้งแต่วัยเยาว์ เพราะเป็นวัยที่มีความสนใจไฟเรียนรู้และจذบุกลึกลง เป็นวัยที่พร้อมจะรับการเปลี่ยนแปลง และเรียนรู้ในสิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ โดยการพัฒนาเด็กนักเรียนให้เจริญเติบโตเต็มที่ในหลาย ๆ มิติและครบองค์ประภอบ ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบ่มเพาะลักษณะนิสัยที่ดี ทัศนคติ และค่านิยม ที่ถูกต้องลงมาในชีวิตเด็กจนกลายเป็นเอกลักษณ์ที่ติดตัวเด็กตลอดไปจะเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติสืบไป สังคมข่าวสารข้อมูล (Information Society) ในปัจจุบันส่งผลให้เกิด พัฒนาการในการเรียนรู้ คือ การยื้อ攘แข่งขันในการบริโภคข้อมูล นำกระแสสังคมมาเป็นบรรหัดฐานในการตัดสินใจ และตัดสินผู้อื่น สร้างกระบวนการขัดแย้งทางความคิด นำผลสู่ความขัดแย้งด้านนโยบายและการปฏิบัติ มุ่งผลประโยชน์ ทับซ้อน ฯลฯ สังคมข่าวสารข้อมูลจึงจำเป็นต้องพัฒนาเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ (Knowledge Society) ให้ได้ เพื่อประชาชนจะสามารถนำข่าวสารข้อมูลมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองสามารถเชื่อมโยงความรู้ กับสติปัญญาเข้าด้วยกัน นำความค่าของสรรพสิ่งมาเก็บอุดต่อกัน เชื่อได้ว่าสังคมจะมีแต่ความสุขอย่างแน่นอน

วิสัยทัคณใหม่ของการจัดการศึกษาในปี พ.ศ. 2548-2550 จะต้องเสริมสร้างพลังการเรียนรู้ สถานศึกษาต้องจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองกระบวนการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่รู้จักคิดและวิเคราะห์สิ่งต่างๆ รอบตัวด้วยเหตุผล มีขั้นตอน และเป็นระบบ โดยการนำเอาสภาพปัจจุบันไปล้วงดูผู้เรียนจากในครอบครัว ชุมชน สอดแทรกไว้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ เน้นการอภิปราย การระดมความคิดจากผู้เรียนคนอื่นๆ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน สุดท้ายสรุปด้วยเหตุผล ก็จะได้คำตอบซึ่งมีคุณค่าเกิดขึ้น เช่น ปัจจุบันเครื่องไฟฟ้าในครัวเรือนมีมากหมายหลายชนิด ทุกเดือนทุกปีต้องชำรุดไฟฟ้า มาจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการวิเคราะห์และสังเคราะห์โดยให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ โดยนำความรู้ที่เรื่อง มาตรการประหดไฟฟ้า มาจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการวิเคราะห์และสังเคราะห์โดยให้นักเรียนนำตัวเลขค่าไฟฟ้าแต่ละบ้านมาเปรียบเทียบดูการจัดการเรียนรู้สามารถสอดแทรกสาระเรียนรู้ได้มากหมายหลายประเด็น เช่น มาตรการการประหดค่าไฟฟ้า การเลือกใช้เครื่องไฟฟ้าที่เหมาะสม การเปรียบเทียบปริมาณการใช้กระแสไฟฟ้าของอุปกรณ์ไฟฟ้าแต่ละชนิด การป้องกันอัคคีภัย แหล่งผลิตกระแสไฟฟ้า พลังงานไฟฟ้า พลังงานความร้อน พลังงานทดแทน ฯลฯ กระบวนการเรียนรู้สามารถสอดคล้องกับสภาพจริงวิธีชีวิตจริง สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ มีความคิด นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง เป็นการส่งเสริมการจัดการศึกษาแนวใหม่ เสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนได้อย่างเต็มที่ และสามารถนำพลังความรู้มาพัฒนาตนเองครอบครัว ชุมชน และสังคม ประเทศชาติ ศักยภาพของผู้เรียนทุกคนจะได้รับการกระตุ้นจากครูผู้สอน โดยผ่านกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic Learning) มีการเรียนรู้และมีทักษะแสวงหาความรู้ สร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง รู้จักคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) โดยการประเมินควบคู่ไปกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ และการประเมินจากการปฏิบัติงานจริง (Performance Based) บทบาทของครูผู้สอน มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดการศึกษาส่งเสริมความสนใจความถนัด และความต้องการของผู้เรียน ผู้สอนจึงมีบทบาทเป็นผู้อธิบายกระบวนการจัดการเรียนรู้ (Facilitator) เป็นนักจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของ

นักเรียนให้เต็มพิกัดถึงขีดสุด ล่ำซู่ให้ผู้เรียน คิดเป็น พึ่งตนเองได้ และรู้วิธีการแก้ปัญหาซึ่งจะเป็นกระบวนการ การเรียนรู้ที่มีพัฒนา นำไปสู่เป้าหมายของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียน เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข โดยมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้

1. มีทักษะและความสามารถในการเรียนรู้ นั่นคือ มีความสามารถในการพัฒนาระดับสติปัญญา (Intelligence Quotient หรือ IQ) หัวใจสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ คือผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้ วิธีการเรียนรู้และฝึกวิธีการเรียนรู้ตามสภาพจริงอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม เป็นคนมองโลกในแง่ดี มีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมและสภาพสังคม มีค่านิยมในการตัดสินใจอย่าง ถูกต้องและเหมาะสม มีการพัฒนาความมีเหตุผล สามารถคิดวิเคราะห์และหาเหตุผลอย่างมีสติปัญญา จนได้ข้อสรุป และสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้จริง สร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

2. มีทักษะและความสามารถในการติดต่อสื่อสาร มุ่งเน้นในเรื่องภาษาที่ใช้เป็นเครื่องมือการติดต่อสื่อสาร สร้างสัมพันธภาพอันดีกับบุคคลที่เราติดต่อสื่อสารด้วย ซึ่งหมายรวมทั้งภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ และภาษา เทคโนโลยี เป็นการเรียนรู้เพื่อเข้าถึงองค์ความรู้และเพื่อแสวงหาความจริง สังคมปัจจุบันสร้างกระแสด้วยข้อความ ข่าวสารข้อมูล ต้องฝึกผู้เรียนให้สามารถอ่านลายข้อมูลอย่างตกลงลึก เก็บมาใช้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม และ ทำงานโดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

3. มีทักษะและความสามารถการคิดวิเคราะห์และสร้างสรรค์ เป็นการมุ่งเน้นพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้เจริญเติบโต เต็มศักยภาพ เพื่อสามารถควบคุมระบบข้อมูลสารสนเทศ บุคคลที่มีพลังความคิดสร้างสรรค์จะสามารถควบคุม และเลือกสรรการใช้สารสนเทศได้อย่างเหมาะสม สามารถนำองค์ความรู้จากประสบการณ์เก่าและประสบการณ์ใหม่มา ประยุกต์ใช้พัฒนางานให้เกิดระบบ มีขั้นตอนและระเบียบแบบแผนในการที่ถูกต้องและเหมาะสม สามารถใช้สังคม ยอมรับและเห็นดีด้วย ประสบความสำเร็จ มีความสุขตามอัตภาพ

4. มีทักษะและความสามารถในการควบคุมอารมณ์ นั่นคือ มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ (Emotion Quotient หรือ EQ) ซึ่งเป็นคุณสมบัติสำคัญทางจิตใจที่ดี ชาโลเวย์ (Peter Salovey) นักจิตวิทยาได้แบ่งความ ฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Intelligence) เป็น 5 องค์ประกอบ (กรมสุขภาพจิต. 2543 : 41) ได้แก่

4.1 การรู้จักอารมณ์ตัวเอง (Knowing one's emotions)

เป็นการตระหนักรู้ในตนเอง รับรู้อารมณ์ของตนเองตามสภาพจริง เข้าใจความรู้สึกที่เกิดขึ้น สามารถ แสดงอารมณ์ได้อย่างเหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ

4.2 การจัดการกับอารมณ์ (Managing emotions)

เป็นความสามารถในการจัดการกับอารมณ์ของตนเองได้อย่างเหมาะสม มีวิธีการจัดการกับความ วิตกกังวล ความเครียด ความโกรธ ความเศร้าหมอง ฯลฯ

4.3 การสร้างแรงจูงใจให้กับตัวเอง (Motivating oneself)

เป็นความสามารถในการใช้อารมณ์ให้เป็นแรงจูงใจในการทำสิ่งต่างๆ ให้บรรลุเป้าหมายสามารถ ควบคุมตนเอง ให้กำลังใจ และกระตุ้นตนเองได้

4.4 การรู้จักอารมณ์บุคคลอื่น (Recognizing emotions in others)

เป็นความสามารถรับรู้สภาพอารมณ์ของผู้อื่น รู้ความต้องการความรู้สึกของผู้อื่น เห็นอกเห็นใจผู้อื่น รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา มีน้ำใจ ซึ่งนำไปสู่การเข้าใจผู้อื่น

4.5 การจัดการด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Handling relationships)

เป็นความสามารถและทักษะในการจัดการกับอารมณ์ของผู้อื่นในทางที่เหมาะสม ทำให้ตนเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น สามารถจัดการความขัดแย้งระหว่างบุคคล เป็นผู้นำที่มีความสามารถ

สรุปว่า เพื่อจะให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการปฏิรูปการศึกษาในการสร้างบุคคลแห่งการเรียนรู้ องค์กรแห่งการเรียนรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ ได้นั้น รู้จักเป็นต้องจัดการศึกษาเพื่อสร้าง พลังการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น เรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นและเรียนรู้ที่จะเป็นบุคคลที่ใช้ศักยภาพของตนเพื่อทำประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างสร้างสรรค์ ตระหนักด้วยเองเป็นเบื้องต้นว่า ตนนั้นแหล่งเป็นที่พึงแห่งตน สร้างคุณค่าแห่งองค์ความรู้เชื่อมโยงกับสมาชิกคนอื่นๆ ในสังคม สร้างสิ่งดีให้กับตนเอง ครอบครัว และสังคม ทำให้เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคมตามลำดับดังนั้นสังคมก็จะพัฒนาต่อไป ไปประเทศชาติจะมีความเจริญมั่นคงในที่สุด.

To me, learning is an understanding
of the world I'm in which grows
larger as I grow older. It is also
like a precious gift that can be
shared with everyone in turn.

Learning enriches your life.

ที่มา : MacGilchrist, Barbara & Buttress, Margaret. Transforming Learning and Teaching.
London : Paul Chapman. (2005 : p.160).

บรรณานุกรม

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. อีดิว : ความฉลาดทางอารมณ์. นนทบุรี : สำนักพัฒนาสุขภาพจิต. (2543).
เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. ศึกษาแห่งศตวรรษที่ 21 : แนวคิดปฏิรูปการศึกษาไทย. กรุงเทพ : ชั้นเชิงมีเดีย.
(2539).

ธีระ รุ่งเจริญ, ประชุมา กล้าผจญ และ สัมมา รณินย์. การบริหารเพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพ : ข้าวฟ่าง. (2547).

วิชัย วงศ์ใหญ่. ปฏิรูปการเรียนรู้ : ผู้เรียนสำคัญที่สุด สูตรสำเร็จหรือกระบวนการ. กรุงเทพ : SR Printing Limited Partnership. (2543).

พลังการเรียนรู้ในกระบวนการทัศนใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพ : SR Printing Limited Partnership.
(2542).

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ : พริกหวาน กราฟฟิค. (2542).

การเรียนรู้ตลอดชีวิต ในศตวรรษที่ 21: สรราชอาณาจักร. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี. (2546).
สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ. แนวทางการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ
พ.ศ.2539 – 2550. กรุงเทพฯ : สำนักนโยบายและแผนการศึกษา ศึกษา และวัฒนธรรม. (2538).

MacGilchrist, Barbara & Buttress, Margaret. Transforming Learning and Teaching. London : Paul Chapman. (2005).